

Slutskatter fordelt på elementer og indkomstår

Mill.kr.	1997 slutopgørelse	1998 skøn	1999 skøn	2000 skøn
Indkomstskat til staten	70.000	62.700	67.100	65.900
Kommunal indkomstskat (inkl. kirkelig afgifter)	164.800	174.900	184.300	186.400
Ejendomsværdiskat.....	-	-	-	8.100
Slutskat i alt	234.800	237.600	251.400	260.400

Samlet forventes indkomstskatten til staten at falde med ca. 1,8 pct. til 65,9 mia.kr. fra 1999 til 2000. Den samlede indkomstskat til kommunerne ventes med de anvendte budgetteringsforudsætninger at stige med ca. 1,1 pct. til 186,4 mia.kr. i samme periode. Den samlede skat til kommunerne inkl. ejendomsværdiskatten i 2000 stiger med ca. 5,5 pct.

Stigningen i den statslige indkomstskat fra 1998 til 1999 skyldes bl.a. justeringerne af skattesystemet i juni 1998. Fra 1999 fragår negativ nettokapitalindkomst ikke længere i mellemskattegrundlaget, og fra 2000 udgår halvdelen af negativ nettokapitalindkomst af bundskattegrundlaget. Topskatten øges som følge af forhøjelsen af skatteloftet, den fulde indregning af positiv nettokapitalindkomst i grundlaget og bortfaldet af fradraget for kapitalpensionsindskud. Ved budgetteringen er der for 1999 og 2000, som i provenuskønnet i lovforslaget, beregningsteknisk forudsat uændrede indskud på kapitalpensionsordninger, da der ikke er egentlige holdepunkter for at vurdere, hvorledes de ændrede regler påvirker størrelsen af de samlede fradragsberettigede pensionsindskud. Disse holdepunkter fremkommer først, når der foreligger oplysninger om indskuddene i 1999 herunder om omfanget af substitution til andre pensionsformer. Faldet i statsindkomstskatten fra 1999 til 2000 er den samlede virkning af nedsættelsen af bundskattesatsen fra 7,5 pct. til 7,0 pct., forhøjelsen af bundgrænsen for mellemskatten, omlægningen af lejeværdibeskatningen og bortfaldet af fradraget i bundskatten for halvdelen af negativ kapitalindkomst.

Kildeskatten bliver på statsregnskabet indtægtsført efter et tilsvarende princip, hvor de enkelte skatter, herunder restskatter m.v., indtægtsføres, når de forfalder til betaling uanset, om der sker betaling eller ej. Til gengæld udgiftsføres afskrivninger af restancer på konto 38.11.01.11 Afskrivninger, personskat. Derfor må provenuskønnet for kildeskatten afpasses efter forfaldstidspunktet for den enkelte skat.

Den procentvise regulering af indkomstgrundlaget ved den automatiske forskudsregistrering er i vid udstrækning bestemmende for, hvor stor en andel af slutskatterne der forfalder til indbetaling som A- og B-skatter i løbet af indkomståret, og hvor stor en del der forfalder til indbetaling af restskat - eller som i året efter indkomståret skal udgiftsføres som overskydende skat.

Mønstret for, hvilken del af kildeskatteprovenuet der forfalder til betaling som A- og B-skatter, restskatter m.v., kan variere en del fra år til år, bl.a. fordi den automatiske forskudsregistrering ikke altid svarer præcis til indkomstudviklingen og som følge af lovændringer. Mønstret må desuden antages at være påvirket af forskydninger i skatteydernes indkomst- og likviditetsforhold. Fra og med 1998 overføres små B-skatterater under visse betingelser til opkrævning som A-skat ved en forhøjelse af trækprocenten. Endvidere indeholdes der ikke udbytteskat ved udlodninger fra obligationsbaserede investeringsforeninger fra og med 2000. Der er ved budgetteringen af kildeskatteprovenuet taget hensyn til, at afregningen til staten af A-skat m.v. fra statslige og primærkommunale indeholdelsespligtige, herunder København og Frederiksberg kommuner, er fremrykket, således at afregningen sker samtidig med, at indkomsten er til rådighed for modtageren jf. L 838 1999. Endvidere indgår det i budgette-